

den foreliggende form. Afgrænsningen af de omfattede institutter er efter Kommissionens opfattelse for snæver. Reglerne betragtes som konkurrenceforvridende, i og med at de ikke omfatter alle de virksomheder, der driver virksomhed med udlån eller finansiering på samme marked som penge- og realkreditinstitutter (kreditinstitutter).

Regeringen mener, at det er af væsentlig betydning, at de nugældende regler om penge- og realkreditinstitutters m.fl. adgang til fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ved indkomstopgørelsen bevares. Det er vigtigt, at skattereglerne understøtter den regnskabsmæssige behandling, da forpligtelsen til at foretage nedskrivninger på udlån og hensætte på garantier m.v. bidrager til at sikre den finansielle stabilitet.

På den baggrund foreslås det at udvide den kreds af virksomheder, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

Efter forslaget indføres der mulighed for, at finansieringsinstitutter kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. Der er tale om fradrag inden for de aktivitetsområder, hvor penge- og realkreditinstitutter m.fl. har fradragsret.

Afgrænsningen af finansieringsinstitutterne er baseret på den definition af finansieringsinstitutter, der er indeholdt i artikel 1, nr. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (2000/12/EF) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 18. september 2000 (2000/28/EF) og følger den liste over aktiviteter undergivet gensidig anerkendelse som er indeholdt i nævnte direktivs bilag 1. Den type af virksomheder, der vil kunne benytte de nye regler, er f.eks. kreditkortselskaber og selskaber, der driver finansiell leasing.

For at sikre lige konkurrencevilkår er der opstillet en række yderligere krav til finansieringsinstituttet. Det er bl.a. et krav, at finansieringsinstituttet anvender reglerne i årsregnskabslovens afsnit V ved udarbejdelsen af årsrapporten. Finansieringsinstituttet skal dermed anvende regnskabsregler, der reguleringsmæssigt svarer til de regnskabsregler, der gælder for penge- og realkreditinstitutter. Ligesom disse institutter skal finansieringsinstituttet revideres af en statsautoriseret revisor. Det er yderligere et krav, at den statsautoriserede revisor har attesteret, at de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med de påkrævede regnskabsregler, idet en

erklæring herom skal indsendes til skattemyndighederne sammen med selskabets selvangivelse.

Reglerne er udformet som en valgordning, hvor finansieringsinstituttet én gang for alle kan vælge at overgå til at foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser frem for først at foretage fradraget, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. Begrundelsen herfor er bl.a., at en anvendelse af reglerne stiller yderligere krav til regnskabets udformning og krav til, hvem der skal revidere regnskabet. Hertil kommer, at der til anvendelse af de særlige fradragsregler er knyttet et krav om betaling af afgift svarende til halvdelen af rentefordelen ved det fremrykkede fradrag. Ud fra en samlet vurdering af fordele og ulemper er det ikke givet, at alle de relevante virksomheder vil opfatte reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser som en entydig fordel. Derfor bør det være op til finansieringsinstituttet selv at afgøre, hvorvidt det ønsker at anvende reglerne. Valg af reglerne sker ved fremsendelse af en meddelelse herom til de statslige told- og skatteforvaltninger.

Valget kan træffes når som helst, men er der først truffet et valg om anvendelse af reglerne om regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, så binder valget. Finansieringsinstituttet kan således ikke bortvælge reglerne igen, når de først er valgt. Grunden hertil er, at målet er, at ligestille finansieringsinstitutter med penge- og realkreditinstitutterne og for disse institutter er der tale om et obligatorisk regelsæt. Ved valgfrihed vil der være mulighed for at tilrettelægge det således, at reglen om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser kun benyttes i år med stor indtjening og dermed en eventuel stor skattepligtig indkomst, for måske senere at fravælge regelsættet i år med store skattemæssige underskud. Valgfrihed vil dermed kunne stille finansieringsinstitutterne bedre end penge- og realkreditinstitutterne.

Kontrollen af størrelsen af nedskrevne og hensatte beløb i et finansieringsinstitut, og dermed vurderingen af, om nedskrivningerne og hensættelserne er foretaget i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler skal i princippet følge den fremgangsmåde, der gælder i forhold til herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende inden for EU/EØS. Det vil sige, at de statslige told- og skatteforvaltninger kan anmode Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på deres vegne, at kontrollere, at opgørelsen af fradragsberettigede nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V og bekendtgørelser udstedt i tilknytning hertil.